

Élő kövek

1 Péter 2,5

2017. augusztus; nyárutó hava

MARIA IN COELUM ASSUMTA A MENNYBE FÖLVETT MÁRIA

Templomunkban **augusztus 15-én, kedden, Nagyboldogasszony Szűz Mária mennybevételének *parancsolt főünnepén* két szentmise lesz: 7 és 19 órakor**

NAGYBOLDOGASSZONY

parancsolt főünnepének előfutára az „Istenanya Mária napja” volt augusztus 15-én, amelyet egy jeruzsálemi olvasmányos könyv örmény fordításának tanúsága szerint már az V. sz. közepén megtartottak. Ez az általános Mária-ünnep hamar átalakult Mária „mennyei születésnapjának”, hazatértének, elszenderülésének (*gör. koimészisz, lat. dormitio*) ünnepévé. Ebben az értelemben rendelte el *Maurikiosz* császár (582-602) e nap megünneplését egész birodalmában. A gall liturgia a VI. században már ismert egy Mária-ünnepet január 18-án. Ezt a VII. században mint „Mária fölvételének ünnepét” tartották. Rómában a VII. sz. közepén már dokumentált egy augusztus 15-én tartott Mária mennyei születésnapja-ünnep. *I. Szergiusz* pápa alatt (687-701) az ünnep kiegészült körmenettel. Az *I. Hadriánusz* pápa (772-795) által a későbbi Nagy Károly császárnak küldött *Sacramentarium Gregorianum* szerint az ünnep neve a „Dicsőséges Szűz Mária fölvétele”. Már a körmenet során imádkozott első könyörgésben arról van szó, hogy bár az Istenanya meghalt, mégsem „kötözte béklyóba a halál köteléke”. Miután *XII. Piusz* pápa Máriának testben való mennybevitelét mint dogmát kihirdette (1950. XI. 1.), a mise- és a zsolozsmáskönyv szövegeit megújították.

A BESZÉD VESZÉLYEI

Kíváncsiság. A beszéd első veszélyeként tartják számon a szerzetesek. A kíváncsiság szétszórtságához vezet. Az ilyen ember mindennel törődik. Szétfolyik, üres és felületes lesz. Gondolatait nem tudja megtartani Istennél. Semmi nem képes kiérlelődni benne. Arról az emberről, aki nem tud magában megtartani semmit, hanem kibeszél mindent, azt gondoljuk, hogy nincs benne mélység. Nincs számára titok. Nem tud titkot tartani. Ezért nem is tud egy-egy titok mélyére sem hatolni. Amint beszélni kezd róla, máris megtöri. Ebben a folyamatos beszélésben a titoktól való félelem fejeződik ki. Talán a félelem magától Istentől. Beszéd közben mindent meg akarunk nevezni, láthatóvá, közölhetővé, uralhatóvá tenni.

Amiről beszélek, azt kézben tartom. Átpasszolom a másoknak. Így aztán magamat nem üthetem meg vele. Néha az az érzésünk, hogy valaki csak azért kezd el beszélni, hogy a másikat távol tartsa magától, és kitérjen egy valódi beszélgetés elől.

Mások kritizálása. A második veszély mások bírálata. Ha jól megfigyeljük beszédünket, megállapíthatjuk: szavaink nagyrészt másokról szólnak. Folyamatosan terjesztünk valamit másokról. Hiszen a többiek olyan érdekesek. Mindig szolgáltatunk újabb beszédtemát. Még akkor is, ha jót akarunk mondani másokról, azon kapjuk magunkat, hogy ítélezünk, beskatulyázunk és összehasonlítjuk magunkat másokkal.

Gyakran előfordul, hogy amikor másokról van szó, valójában magunkról beszélünk anélkül, hogy ezt észrevennénk. Azokról a dolgokról beszélünk, amelyeket mi magunk is szeretnénk, vagy olyanokról, ami bennünket idegesít, provokál, vagy éppen elbizonytalanít. Amikor azonban másokról beszélek, nem tudatosul bennem, hogy szavaim magamról és a saját gondjaimról szólnak. Ez nem

vezet mélyebb önismeretre, hanem ellenkezően hat: megakadályozza az őszinte önmegfigyelést. A valóság előtt térünk ki, ha másokról beszélünk.

Becsvágy. A szerzeteseknél ez a harmadik veszély. Aki sokat beszél, azzal gyakran megesik, hogy önmagát állítja középpontba. Folyton magáról beszél, jó fényben tünteti föl magát, hogy majd illő megbecsülést kapjon.

Klimakhosz Szent János görög szerzetes így fogalmaz a *Mennyekbe vezető létra* című írásában: *A fecsegés a hiú becsvágy trónusa, innen mond ítéletet, és telekürtöli magával a világot.*

Aki beszél, figyelmet követel magának. Azt kívánja, hogy hallgassák meg, vegyék komolyan. Gyakran azt is elvárja, hogy megbecsüljék, vagy akár csodálják is. Észrevétlenül is úgy formálja mondanivalóját, hogy elismerést váltson ki hallgatóiból. Így történhet meg, hogy a beszéd a becsvágyunkat elégíti ki.

A belső éberség elhanyagolása. Beszéd közben ellanyhulhat a belső éberségünk, kizökkenünk befelé irányuló figyelmünkből. Egy ősi szerzetesi mondás jól alátámasztja ezt:

Didakhosz atya ezt mondta: *„Ha a fürdő ajtaját folyton nyitva hagyjuk, akkor a meleg hamar kimegy belőle. Ugyanígy távozik el az emlékezés annak fejéből is, aki sokat beszél, még akkor is, ha jókat mond.”* (Les sentences 11,129)

Az „emlékezés” Didakhosz számára itt tudatos összeszedettséget, Istenben gyökerezést jelent, az emlékezet Istenhez emelését. Beszéd közben mindig kizökkenek magamból, belső középpontomból, és átlépek belső határait, amelyeket azért emeltem, hogy fönntartsák a rendet az érzéseimben és a gondolataimban.

(Anselm Grün: *Csöndből bontakozó élet* –Korda Kiadó)

„TÖBB LÉLEK KERÜL A POKOLBA A TEST BŰNEI MIATT, MINT MÁSÉRT”

üzeni a templomunkban minden hónap 13-án tisztelt Fatimai Szűzanya. A pokol meglétéről kis látnokai is beszámoltak.

Hogyan őrizkedj a tisztátalanságtól? Kerüld ezeket:

- a semmittevést, amely melegágya a tisztátalan gondolatoknak és vágyaknak;
- a nem megfelelő könyvek, filmek, internetes oldalak nézését;
- a túlzott evés-ivást és a rossz társaságot.

Tőrekedj: -megőrizni a visszafogottságot, amely megvéd a tisztátalansággal szemben (szemérmes öltözködés a nyári hőségben is);

- nagyobb hódolatra Isten iránt Megváltónk szenvedésére és halálára gondolva
- gyakrabban gondolni halálodra, a rád váró ítéletre és a létező pokolra;
- kerülni az első bűnt és az első bűnös gondolatot;
- kitartó imára Istenhez és a Szűzanyához a sátán kísértései ellen;
- visszafogni érzéseidet és tekintetedet;

-megtagadni magadtól a jogos élvezeteket, hogy könnyebben lemondhass a jogtalanokról; -óvatosságra az elkerülhetetlen helyzetekben; -gyakori gyónásra és szentáldozásra, ill. alkalmas (szigorú) gyóntató választására; -Isten segítségül hívására, hogy leküzdhesd minden kísértést.

Ha elbuknál: halogatás nélkül tarts bűnbánatot és gyónj! Erősítsd magad az Oltáriszentség minél gyakoribb vételével! Így győzni fogsz, és a Bárányt követheted.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI AUGUSZTUS 6-ÁN

(Évközi 18. vasárnap: Urunk színeváltozása)

1./ *Ma* Urunk színeváltozásnak ünnepén tartjuk az *augusztusi nagygyűjtést*. Számítunk bőkezű adományaitokra templomunk és hitélete működtetése érdekében.

2./ *Jövő vasárnap* de. 9 órakor a Fatimai Szűzanya tiszteletére tartunk áhítatot.

(Offerát hozni!)

HETI MISEINTENCIÓK

Szombat 19 h M		É
<u>ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP: Urunk színeváltozása; augusztus 6.</u>		
8 h MM		É
10 h M	Élő Ferenc és élő Andrea ház 30 évf. hálaadás (5 fia és szerető férje)	É
Hétfőn és kedden nincs szentmise!		
Szerda 7 h BB		CS
Csütörtök 19 h BB	+Kurunczi Istvánné Mária (13. évf.) és +szülők	É
	10.45 h + Marosi János temetése – Újköztemető urnás	É
Péntek 7 h BB		CS
	12.30 h + Cseri Lajosné temetése – Péceli római kat. temető	É
Szombat 19 h M	+Hanák János férj, édesapa hal. 3 évf.	É
<u>ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP: Boldog XI. Ince pápa; augusztus 13.</u>		
8 h M	+ifj. Fekete Jánosné Ilona és a Rózsa-család +tagjai	É
9 h H	<i>Fatimai áhítat</i>	
10 h MM	+ Simon Ferenc – édesapa hal. 71 évf.	É

Kiadja a Rákoscsabai Főplébánia Bp. XVII. kerület Péceli út 229 Tel: 256-85-32
Megjelenik hetente Felelős kiadó: Galambossy Endre plébános atya
Szerkesztő : rakoscsaba.foplebania@gmail.com
rakoscsaba.plebania.hu